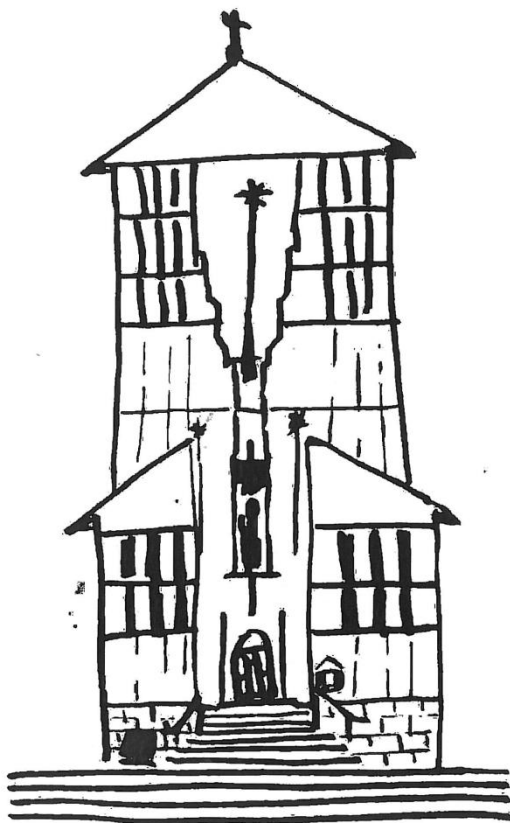

Nyhetsbrev oktober 2020

Vadsø menighet

DEN NORSKE KIRKE

Allehelgensdag

(landart av konfirmanter)

Allehelgenssøndag er i år første november. Fordi kapellet er stengt, blir opplegget litt annerledes i år, men vi håper og tror det vi har planlagt skal bli en god opplevelse for alle som kommer på kirkegårdene og i kirkene.

Fra 10.30- 12.30 blir det tilbud om kaffe, kakao, vafler og en liten prat på kirkegårdene både i Vadsø og Vestre Jakobselv for de som kommer for å tenne lys. I Vadsø setter vi opp menighetens store lavvo der det også blir mulig å komme inn og varme seg. Vi minner om at vi på kirkegården i Vadsø har en stein der de som har sine kjære begravet andre steder kan sette lys.

Det blir så gudstjeneste 13.00 i Vadsø og 16.00 i Vestre Jakobselv ved Jan Sommerset. Gudstjenestene vil ha mye musikk og opplesning av dikt og tekster. Navnene til de som er begravet i vårt sokn det siste året vil bli lest opp. Etter gudstjenestene blir det tilbud om kaffe og kaker bak i kirka.

Konfirmantene

Koronasituasjonen har hatt innvirkning på både årets og neste års konfirmantkull. Ungdommene som skulle vært konfirmert i vår måtte vente lenge på den store dagen sin. For noen betydde det kanskje også at ikke alle de gjestene de hadde ønsket seg der, kunne komme. For staben ble det også et par hektiske helger med til sammen ti konfirmasjonsgudstjenester! Vi valgte å dele konfirmantene i små grupper slik at de kunne ha flest mulig av sine med seg i kirka samtidig som vi kunne overholde koronareglene. Prost Sven Becker holdt konfirmasjonsgudstjenestene med menighetspedagog Anne Benum som medliturg. Men disse to helgene var hele staben på jobb og gjorde en laginnsats som vi er fornøyde med!

Da vi var ferdige med de siste konfirmasjonsgudstjenestene, var det tid for presentasjonsgudstjeneste for det nye kullet. Denne ble gjennomført som en forklarende gudstjeneste der de ulike leddene ble beskrevet og forklart underveis. På den måten fikk konfirmantene en større forståelse for gudstjenestens oppbygging.

Før denne gudstjenesten var kunstgruppa samlet (konfirmantene er delt inn i ulike temagrupper), for å lage en bønnevandring. Av smittevernhensyn ble dette en bønnevandring der man kunne gå rundt i kirka og se på bilder og bønner som kunstgruppa hadde laget. Kunstkonfirmantene hadde også vært ute og laget "landart" som ble vist på skjerm.

Landart ved konfirmanter

Plakater ved kunstgruppa

Fire års kirkebok

Helga 10. og 11. oktober var det utdeling av fire års kirkebok. Som vanlig innledet vi med gdstjenesteverksted på lørdagen. Fireåringene og foreldre øvde på salmer, så en liten film og lagde kunst til å henge opp i kirka. Hovedtema for helga var skaperverket og barna dekorerte fine dyr! På bildene kan dere se dem i full aktivitet. På gudstjenesten var barna framme og sang "Hvem har skapt alle blomstene". I prosesjonen hadde vi med oss en diger jordklode! Ofringen gikk til tv-aksjonen som i år støtter WWF (Verdens naturfond). Forbønnen denne søndagen var en bønn til Gud om å ta vare på alle verdens barn, uansett hvem de er, hvordan de har det og hvor de bor. Til sammen femten fireåringer var innom denne helga og det var masse folk i kirka og til kirkekaffen etterpå. Hvis dere kjenner noen som ikke kunne komme, men gjerne vil ha boka, kan de henvende seg på menighetskontoret, så skal de få både bok og arbeidshefte!

Salme- og musikkveld

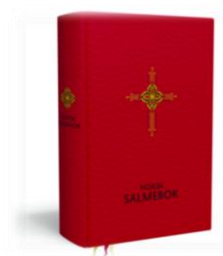
Søndag 18.10 klokka 19.00, blir det en kveld med vakker sang og musikk i Vadsø kirke. Kirkecoret under ledelse av kantor Michael Martin skal framføre vakker korsang fra den klassiske kirkemusikken i verden fra 1500-tallet og fram til vår tid. Mellom disse korstykkene skal vi synge fire salmer fra Norsk salmebok. Salmer som er ganske kjente, men ikke så ofte brukt. Kantor Michael martin skal også framføre pianomusikk av den franske komponisten Erik Satie.

Etter det fastsatte programmet er alle velkommen til å komme med forslag til salmer vi kan synge. Her kan dere foreslå salmer som ligger dere på hjertet uansett om de egentlig hører til spesielle høytider eller årstider.

Det blir enkel serveringen og mulighet for en prat bak i kirka etterpå.

Alle er hjertelig velkommen til en hyggelig oktoberkveld i kirka!

Det er ikke gudstjeneste denne søndagen.

Korona.

Selv om samfunnet litt etter litt vender tilbake til normalen, og selv om vi har informert tidligere, vil vi igjen minne om koronareglene. Vi må som menighet ta vår del av ansvaret. Alle som kommer til kirka må registreres, og til dette bruker vi diktafon. Opptakene slettes etter ti dager. Alle må bruke håndsprit og inne i kirka må de anviste plassene benyttes. Nattverden er litt annerledes enn vi er vant til, og til kirkekaffen er det bare én som får trykke på kaffekanna! Men dette er små ting som vi fint får til. Noe må vi kanskje regne med å fortsette med en god stund framover.

Altså:

Registrer dere med navn og telefonnummer eller adresse.

Bruk håndsprit.

Hold avstand og sitt på anviste plasser.

Glassmaleriene

Vi fortsetter vår serie med betraktninger over glassmaleriene i kirka. Betraktningene er også lest inn og vil bli lagt ut som lydspor på hjemmesiden vår. Vårt ønske er at mange skal muligheten til å dele sine betraktninger og at disse skal kunne ha helt ulik form og helt ulik innfallsvinkel. Som et eksempel på det, tar vi her med en betraktning fra Gabriel Are Sandnes som var vikarprest her i sommer og en fra Anne Benum som er menighetspedagog. Ta deg tid neste gang du er i kirka til å la blikket hvile på de vakre glassmaleriene. Hvis du har noe du gjerne vil dele med andre, så kontakt kontoret!

Solsikkene på Kirkens glassmaleri

De 4 solsikkene møtte meg som bilder på solvarme og glede. De tre var størst og dominerende. Men med ørliten gransking er der også en fjerde blomst. Mere skjult og bortgjemt men like fullt med et budskap. De tre store minner først om Faderen, vår Skaper og herre. På andre siden av buketten lyser Ånden. Og det er som begge står og belyser Kristus Jesus i midten av det hele.

Men så: Den fjerde som står mere anonym. Den fjerde ble et bilde på den trofaste kirkegjenger, gudsbarnet.

De henter på hver sitt vis inspirasjon og glede fra den store enheten mellom Fader Sønn og Ånd. Og når du selv lever livet ut fra den kilde og kraft som den hellige treenighet danner. Da blir det buketten. Buketten som du selv inngår i og pryder med din tro og tjeneste.

Så var det også spesielt for meg som en fremmedarbeider i Vadsø å se disse storslåtte blomstene på glassmaleriet i kirka. For min egen hage var full av dem da jeg dro. Dermed ble de en hilsen hjemmefra. Og lengselen etter treåringen jeg forlot. Så får de også stå der for deg som er hjemløs i verden, som et kall fra hjemmet som venter. Guds vidunderlige nyskapede blomstrende hage. Solsikkene står i kirka som veivisere og påminnelse om Guds paradiset som kaller fortapte sønner og døtre på hjemvei. Og Guds lengsel etter skapningen sin stopper ikke.

En hilsen fra Are prest som var vikar i sommer og ut september.

Høstbladet på glassmaleriene

”Tror du på Gud?” Jeg jobber med barn i skole og barnehage, og med konfirmanter og andre barn i kirka. Og da får jeg noen ganger det spørsmålet; ”Anne, tror du på Gud?” Og da svarer jeg ærlig at , ja jeg tror på Gud. Men en gang spurte en av konfirmantene meg på en annen måte. Han spurte: ”Anne , tror du alltid at Gud passer på deg?” OG da måtte jeg tenke meg litt om før jeg svarte. For jeg tror at Gud alltid passer på meg, men jeg tror det ikke *alltid* like sterkt og klart. Jeg er ikke alltid *helt* sikker. For det handler jo om tro. Ikke om fakta eller vitenskap. Det er mange måter å være kristen på. Mange måter å tro på Gud på. For meg er det sånn at jeg noen ganger kjenner helt klart og tydelig at Gud finnes og er nær meg: Andre ganger tviler jeg, og andre ganger igjen er Gud bare litt fjern. Kanskje fordi det er for mye annet som skjer. Det er litt som når en god venn ikke er like nær lenger. Da må man jobbe litt med saken og finne igjen kontakten. Det er mange måter det kan skje på. Det som er den beste måten for meg, er å be. Eller å gå i kirka. Musikk, særlig i kirka kan også bringe meg nærmere Gud. Men jeg tror likevel at jeg aldri føler meg så nær Gud som jeg gjør når jeg føler meg i ett med skaperverket. I møte med natur og naturfenomener blir jeg trygg og sikker. Da tør jeg stole på at Gud er der og holder sin gode hånd over oss alle. Også når det er vanskelig og også når man føler seg litt redd. Hans Børli har skrevet om Guds hånd:

Guds hand

Mitt avsides lille liv:
 En fyrstikkflamme
 som blafrer skremt
 inne i hulhanda til Gud
 i verdens blåsende netter.

Ja, i det redde skjæret av meg sjøl
 har jeg sett innsida av
 Guds hand.

Den var hard og ru,
 slitt
 lik handa til en bureiser
 som står ved åkeren sin en kveld
 og knuser et havrekorn for å se
 om marginen er god.

Hans Børli

Hva har dette med høstbladet på glassmaleriet å gjøre? Jeg kommer til det. Årets skiftninger og årstidene er en del av skaperverket. Og jada, vi vet hvordan og hvorfor. Likevel er dette noe jeg aldri slutter å undres over. Og så er det sånn at vi mennesker er sånn innrettet at vi har ulikt forhold til ulike årstider. For meg har høsten alltid vært den beste. Om høsten er

skaperverket for meg på sitt mest intense. Om høsten føler jeg meg både nærmest Gud og nærmest meg selv og mitt eget liv. Først kommer de spektakulære fargene som vi ser på bladet på glassmaleriet, og den klare, rene luften. Og så kommer seinhøsten med vind og regn. Lauvet havner på bakken og råtner for å gi næring til nytt liv.

Da føler jeg meg nær Gud.

Om høsten kan jeg til og med dikte! Ikke som hans Børli, men likevel...

Etter regn

Ingen ting er så levende

som døde blader

Ingen ting lukter liv så intenst

som vått lauv på plenen min

en kveld i september

Etter regn

Anne Benum. Menighetspedagog

Livets gang siden sist nyhetsbrev

Døpte:

Elva Ovesen

Aksel Gærne Stock

Jakob Wickstrøm Wingan

Nicolai Iversen Bjerkmo

Gravlagte

Mary Ingeborg Rushfeldt

Randi Irene Mietinen

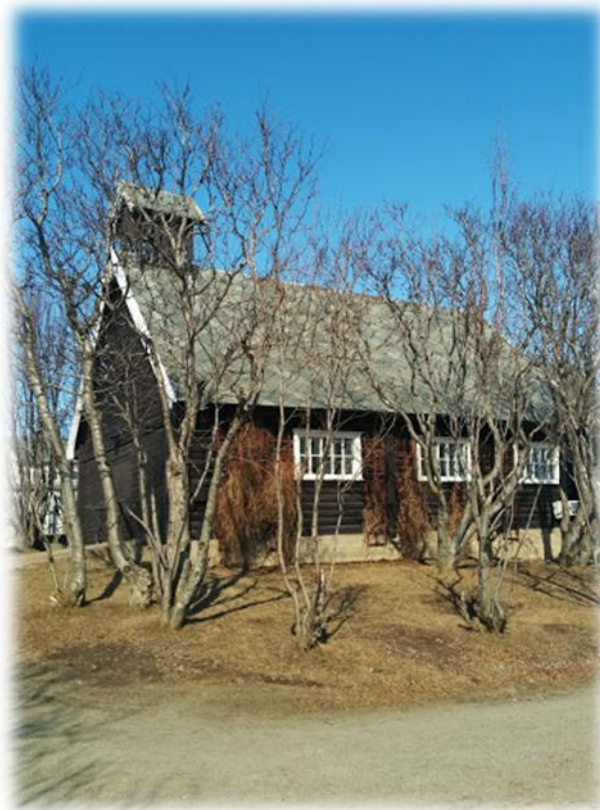
Åse Lohiniva

Freddy Ludvik Baumann

Kapellet

Som de fleste sikkert har fått med seg, er kapellet på kirkegården stengt for all bruk inntil videre. Det er dessverre oppdaget fuktskader i bygget. Det er et stort prosjekt å få oversikt over skadeomfanget og eventuelt utbedre det, og kapellet vil ikke bli gjenåpnet før tidligst sommeren 2021. I mellomtiden foregår alle kirkelige begravelser i Vadsø by fra hovedkirka. Livssynsnøytrale seremonier kan finne sted på Vadsø Flerbrukshus (den gamle barneskolen) og de som har sitt daglige virke på det bygget er informert om dette og bedt om å vise hensyn. Vi vet at det ikke å kunne bruke kapellet til begravelser vil være et savn for mange. Kirkevergen og menighetsrådet er i dialog med kommunen om hva som skal skje med bygget.

DEN NORSKE KIRKE

Vadsø menighet

Adresse: Amtmannsgata 1b, 9800 Vadsø

Åpningstider: Mandag-torsdag 09.00-16.00.

Kontoret er stengt fredager. Send gjerne en e-post om dere har spørsmål, så tar vi kontakt.

Telefon: 78942980

E-post: menighetskontoret@vadsokommune.no

Nettside: <https://kirken.no/nb-NO/fellesrad/vadsokommune-menighet>

Vipps: Vadsø sokn eller 85862

